

Carta a un cristià del segle I

La persecució

Amic Lluci:

M'he lamentat moltes vegades que Sant Lluç, tot escrivint el llibre dels Actes dels Apòstols, s'hagués desanimat amb la primera persecució romana i hagués deixat el llibre a mig fer, sense acabar. Seria interessantíssim per a nosaltres que ell, com a testimoni presencial, ens expliqués l'actitud de Sant Pau i Sant Pere enfront de la persecució de l'Església organitzada massivament pel mateix govern de l'Imperi, com també la reacció de les diferents comunitats cristianes. A jutjar per la manca d'explicació, crec que a tots us devia venir bastant de nou. Que el poble jueu perseguís els deixebles de Jesús tenia la seva lògica. Eren els jueus aferrissats, aquells que s'havien creat una situació religiosa favorable a la mesura de les seves necessitats materials. I Jesús els ho havia tirat tot per terra. Podríem dir que el Mesies esperat els havia sortit de trasantó. Però l'Imperi Romà, que a primera vista semblava que seria el qui havia d'afavorir l'expansió del cristianisme per tot el món, us devia venir molt de nou.

I això que Jesús havia posat la persecució gairebé com un distintiu de la seva Església. A nosaltres també ens ve de nou quan ens persegueixen. És que en el fons no hi comptem. I ens estranyem que el tal o el qual no estiguin d'acord amb el programa de vida que presenta l'Evangeli i vulguin esborrar-lo, no tant sols de la societat en general, sinó també de la mateixa comunitat de creients. Les persecucions que avui l'Església sofreix a casa nostra no són, però, exactament igual que la vostra. En el vostre temps es van proposar eliminar el cristianisme a base de matar a tots els qui creien en Jesucrist. Avui, els qui es proposen eliminar l'Església ho fan distrauent els seus membres vers una altra mena d'inquietuds, ridi-

culitzant l'Església i pretenent dominar-la des de fora, malgrat apareguin externament com si en fossin veritables protectors (podríem dir allò que ens fan petons que mosseguen), i infiltrant en els seus òrgans més populars criteris d'eficàcia immediatista per a obtenir objectius que no són pas els de l'Evangeli.

El fet de ser perseguits no ens hauria pas d'atabalar. En canvi, sí que preocupa la capacitat de reacció d'aquells cristians, la fe dels quals està en un període de refermament, o dels infants i adolescents que són matèria preparada per a tota mena d'influències, o dels qui no tenen prou capacitat per a descobrir l'astúcia del perseguidor, que generalment no ensenya mai les ungles i la majoria de vegades ni tant sols dóna la cara.

Ens cal afrontar la persecució, no pas amb por de perdre la vida o el prestigi personal o social, no ens hem de recluir en un clan tancat per tal d'evitar tota mena d'influències. La nostra actitud deu haver de ser fortament pastoral, marcant la ruta de l'Evangeli, no pas amb discursos enlluernadors, sinó amb un bon testimoniatge, que res no és tant potent com afrontar la vida amb la mateixa vida. La millor resposta a la persecució deu ser una actitud de lluita portada amb prudència i astúcia i amb amor vers el perseguidor. Quantes vegades l'història ha constatat que les persecucions han desvetllat un esperit cristià més autèntic! Si el perseguidor tingués present allò que la sang dels màrtirs és llavor de nous cristians! Però en el seu intent no s'ho acaba de creure. L'Esperit del Crist continua present en els seus membres. Cal que aquests siguem fidels a l'hora de la prova.

Adéu Lluci. El Senyor que dóna força als febles sigui amb tots nosaltres.

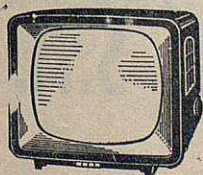
Lluís Ferret

Asistencia Técnica y

Montaje Radio - TV

Instalación Auto - Radio

Juan Dantí Padrós

Domicilio:

«Casa Parellada»

STA. EULALIA DE RONSANA

TALLER:

Calle Guayaquil, 93

GRANOLLERS

Pinso

RELATS

Telèfons 11 i 128

LLISSA DE MUNT